

UITSpraak - TEGENSpraak

door

A. Verduin

In het CB 240: 373 doet de heer Boerman een uitspraak, die om tegenspraak vraagt:

".....maar dat alsmaar ontdekken en beschrijven van nieuwe soorten en variëteiten, maakt op mij de indruk van een soort rage ....., zo worden er de laatste tijd namen gegeven aan minuscule schelpjes, die zich van soortgenoten onderscheiden door verschillletjes, die alleen maar bij een minstens veertigmalige vergroting zichtbaar gemaakt kunnen worden. En dat gaat mij te ver; ik heb niet de indruk dat de wetenschap daar veel bij gebaat is ....., maar ik kan 't niet meer bijhouden en ik zie er bovendien het nut niet van in".

Ik trek mij deze uitspraak persoonlijk aan, niet alleen omdat ik aan de hier gesignaleerde ontwikkeling het mijne heb bijgedragen, maar ook omdat ik in een bijdrage over Cingula veelvuldig vertelde welke sculptuur bij een vergroting van 40x op de protoconch te zien was.

Zoals mijn werk de heer Boerman te ver gaat, zo gaat mij zijn uitspraak te ver. Daarom deze tegenspraak, die ik, in tegenstelling tot de uitspraak van de heer Boerman, naar behoren zal argumenteren.

Om te beginnen door er op te wijzen, dat de malacologie, voor zover wetenschappelijk bedreven, tot doel heeft de natuur, of althans een deel daarvan, te bestuderen. Daaruit volgt, dat de betreffende malacoloog zich zo objectief mogelijk door die natuur moet laten leiden. Het is dus de natuur, die uitmaakt welke verschillen wel en welke niet belangrijk zijn, welke vergrotingen dienen te worden gebruikt en wat wel en wat niet van wetenschappelijk belang is. Daarop kan onze privé-mening geen invloed uitoefenen. Ik neem aan dat de heer Boerman mij op m'n woord gelooft, als ik zeg, dat ik bij mijn werk altijd geprobeerd heb mij zo objectief mogelijk tegenover die natuur op te stellen, of, om het anders te zeggen, die zoveel mogelijk zelf te laten spreken. Dat de resultaten de heer Boerman desondanks niet bevallen, kan ik dus slechts in zoverre helpen, dat ik verantwoordelijk ben voor de wijze, waarop ik de mij ddoor de natuur verschaft informatie in publicaties heb omgezet. Alleen däär zou een subjectief element kunnen hebben meegespeeld. Subjectief zou geweest zijn om alle informatie verkregen bij vergrotingen van bijvoorbeeld meer dan 10x als niet meer wetenschappelijk relevant te beschouwen, zoals de heer Boerman lijkt te doen. Omdat ik objectief wilde blijven, heb ik dat dus niet gedaan. Er is immers geen enkele reden om de sculptuur van de protoconch als minder belangrijk te beschouwen dan die van de teleconch.

En wat betreft de, nauw met het larvestadium samenhangende, afmetingen van de topwindingen, heb ik goed naar de natuur geluisterd om te weten te komen, of ze belangrijk waren of niet. De argumenten voor mijn conclusie, dat ze inderdaad belangrijk zijn, heb ik meermalen uitvoerig gepubliceerd. En waarom zou de vorm van de protoconch minder belangrijk zijn, dan die van de teleconch?

Helaas zijn minuscule schelpjes nu eenmaal erg klein. Bovendien blijken ze uitermate vormenrijk te zijn. Bijgevolg is men bij hun onderzoek wel gedwongen flinke vergrotingen te gebruiken, of, beter gezegd, alle beschikbare middelen aan te wenden om die verschillen op te sporen die, hoe klein ook, van systematische aard lijken te zijn, en daarom van belang voor de wetenschappelijke systematiek.

En wat die rage betreft, die de heer Boerman meent te kunnen waarnemen, daarvan kan ik alleen maar zeggen, dat naar mijn ervaring de systematiek, die ik aantrof, toen ik met mediterrane schelpjes begon, wat betreft de kleinere mariene soorten tamelijk, om niet te zeggen erg, onbevredigend was, en dat ik het mij tot doel gesteld heb, daar naar vermogen verbetering in te brengen. Nimmer ben ik begerig geweest nieuwe soorten te beschrijven, altijd ben ik daar pas toe over gegaan, als mij geen redelijke andere keus meer over leek. Daarom durf ik zeggen, dat de natuur zelve tot deze "rage" dwong.

Ik betreur het, dat de heer Boerman deze ontwikkeling niet heeft kunnen volgen. Ik betreur het nog meer, dat hij meende er desondanks publiekelijk een negatief oordeel over te mogen vellen.